

NORGE

Utlegningsskrift nr. 119270

Int. Cl. C 07 c 127/16 Kl. 12 o-25
C 07 c 157/06

**STYRET
FOR DET INDUSTRIELLE
RETTSVERN**

Patentsøknad nr. 165.629 Inngitt 17.XI 1966
Løpedag -
Søknaden alment tilgjengelig fra 1.VII 1968
Søknaden utlagt og utlegningsskrift utgitt 27.IV 1970
Prioritet begjært fra: 18.XI-65 Sveits,
nr. 15.909/65

J.R. Geigy A.G.,
Schwarzwaldallee 215, CH-4000 Basel 21, Sveits.

Oppfinnere: Wilhelm Frick, Alter Kirchweg, Pfeffingen og
André Gagneux, Neubadstr. 65, Basel, Sveits.

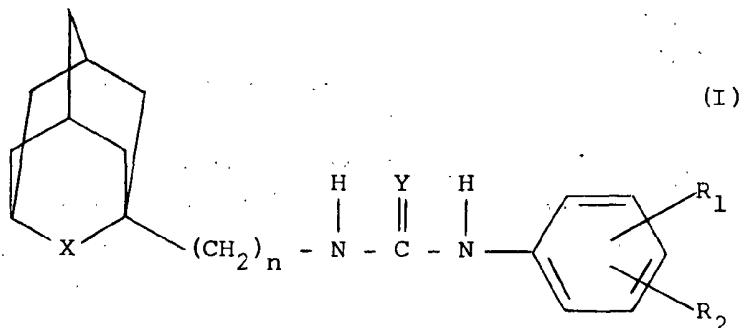
Fullmektig: Dr. ing. K. O. Berg.

Fremgangsmåte for fremstilling av nye, terapeutisk virksomme
substituerte urinstoff-derivater.

Nærvarende oppfinnelse vedrører en fremgangsmåte for fremstilling av nye urinstoff-derivater med verdifulle farmakologiske egenskaper.

Det ble funnet at de hittil ikke kjente urinstoff-derivater med den generelle formel

Kfr. kl. 12 o-17/03

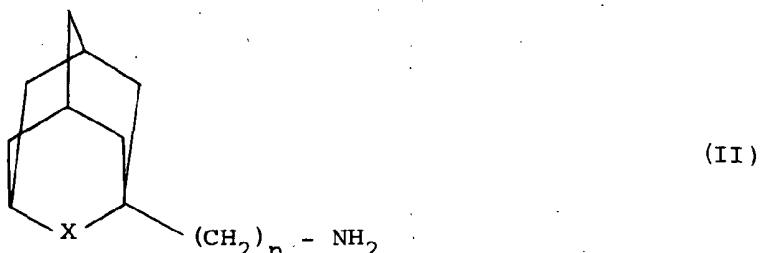

hvor X betyr metylen- eller etylengruppen,
 Y oksygen eller svovel,
 R_1 og R_2 hydrogen, fluor, klor eller brom,
 trifluormetyl eller lavere alkyl- eller
 alkoksylgrupper og
 $n = 0$ eller 1,

innehør fremragende antibakteriell, i særdeleshet tuberkulostatisk virkning. De biologiske egenskapene karakteriserer forbindelsene med den generelle formel I som aktivstoffer i desinfeksjonsmidler såvel som i legemidler for behandling av tuberkulose og lepra.

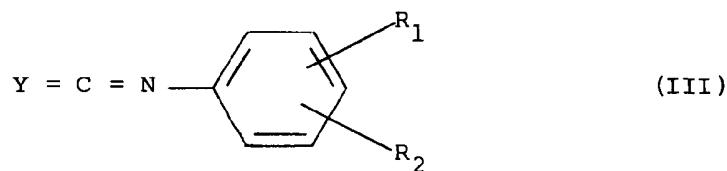
I forbindelsene med den generelle formel I, hvor R_1 og R_2 er lavere alkyl- og alkoksylgrupper, er R_1 og R_2 f.eks. methyl-, etyl-, n-propyl-, isopropyl-, n-butyl-, isobutyl- eller tert.butylgrupper, henh. metoksy-, etoksy-, n-propoxsy-, isopropoxsy-, n-butoxsy- eller isobutoxsygrupper.

For fremstilling av de nye forbindelser med den generelle formel I omsetter man et amin med den generelle formel

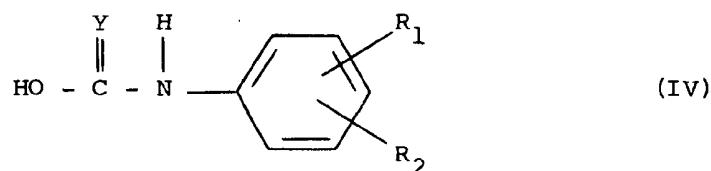

hvor X og n har den under formel I angitte betydning,

med et fenylisocyanat eller -isotiocyanat med den generelle formel

eller med et reaksjonsdyktig funksjonelt derivat av en karbanilsyre eller tiokarbanilsyre med den generelle formel

hvor Y , R_1 og R_2 har den under formel I angitte betydning.

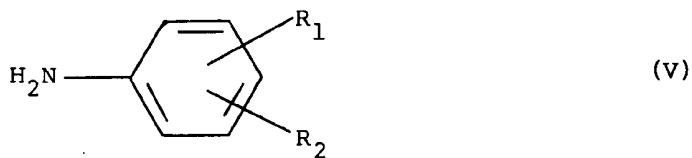
Som funksjonelle derivater av syrer med den generelle formel IV egner seg f.eks. deres lavere alkylestere, fenylestere, amider, N-nitro-amider, N-acetyl-amider, N,N-difenylamider eller spesielt når R_2 foreligger som lavere alkylrest, også dets klorider.

Gjennomföringen av omsetningen retter seg etter de anvendte utgangsstoffer. Omsetninger med fenylisocyanater eller isocyanater med den generelle formel III gjennomføres f.eks. ved temperaturer mellom 0° og 100° . I stedet for isocyanater eller isocyanater kan også forbindelser anvendes, som under reaksjonsbetingelsene som kjent går over til slike, som f.eks. 1,3,3-trifenyurinstoffer, hvis fenylrest i 1-stilling, hvis ønsket, er substituert tilsvarende definisjonen for R_1 og R_2 . I dette tilfelle kommer også höyere reaksjonstemperaturer inntil ca. 250° i betrakning. Reaksjonskomponentene kan anvendes i stökiometriske mengdeforhold eller det kan velges et overskudd av en komponent. Tilsetningsrekkefölgen er vilkårlig, fortrinnsvis tilsettes dog isocyanatet til det forelagte amin. Som opplösnings- eller fortynningsmidler kan for begge reaksjonskomponenter alt etter den nødvendige reaksjonstemperatur tjene f.eks. benzen, toluen, xylen, klorbenzen, kloroform, karbontetraklorid, aceton, acetonitril, tetrahydrofuran, dioksan eller/og dietylenglykoldimetyleter og for aminene også lavere alkanoler.

Omsetninger med lavere alkylestere eller fenylestere av karbanilsyrer eller tiokarbanilsyrer med den generelle formel IV kan gjennomføres ved temperaturer mellom 0° og 250° i fravær av opplösningsmidler eller i et av de ovenfor nevnte opplösningsmidler. Omsetninger med N-nitroamider, dvs. eventuelt tilsvarende definisjonen for R_1 og R_2 substituerte 1-fenyl-3-nitro-urinstoffer finner f.eks. sted i vann eller et vandig-organisk medium, som dioksan/vann, ved dets koketemperatur, og slike med amidene ved temperaturer inntil ca. 200° i nærmiljøet eller fravær av opplösningsmidler, som f.eks. iseddik eller fenol. For omsetninger av aminer med den generelle formel II med de ifølge definisjonen substituerte karbanilsyreklorider eller tiokarbanilsyreklorider kommer temperaturområdet mellom 0° og ca. 150° i betrakning, hvorved som syrebindende middel kan et overskudd av aminene, som skal omsettes, eller en tertiær organisk base, som trietylamin, dimetylanilin eller pyridin, eller endelig en uorganisk base, som natriumhydroksyd, natrium- eller kaliumkarbonat, og som opplösningsmiddel f.eks. igjen

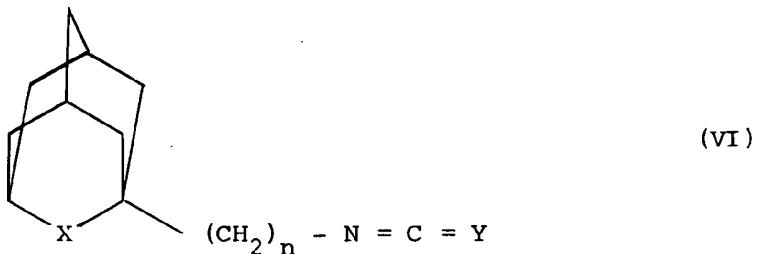
et av de ovenfor nevnte finne anvendelse.

Efter en andre, med den förstnevnte beslektet fremgangsmåte oppnår man forbindelser med den generelle formel I, idet man omsetter et amin med den generelle formel

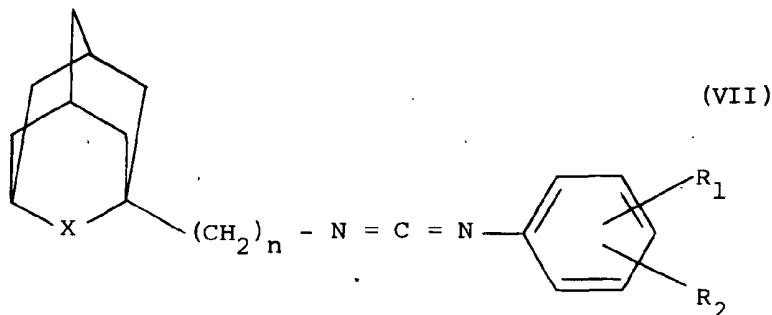
hvor R_1 og R_2 har den under formel I angitte betydning,

med et isocyanat eller isocyanat med den generelle formel

hvor X , Y og n har den under formel II henholdsvis formel I angitte betydning.

Efter en tredje fremgangsmåte fremstiller man forbindelser med den generelle formel I, idet man omsetter en forbindelse med den generelle formel

hvor X, R₁, R₂ og n har den under formel II
henholdsvis formel I angitte betydning,
med en forbindelse med den generelle formel

hvor Y har den under formel I angitte betydning.

Anleiringen av vann henholdsvis hydrogensulfid finner lett sted ved behandling med vann, fortynnede mineralsyrer eller en blanding av vann hen. fortynnede mineralsyrer og et med vann blandbart organisk oppløsningsmiddel, som tetrahydrofuran eller dioksan, henholdsvis ved innledning av hydrogensulfid i en oppløsning, som inneholder forbindelser med den generelle formel VII i et organisk oppløsningsmiddel, som f.eks. dioksan, eller ved behandling av en slik oppløsning med en hydrogensulfidion-avgivende reagens, som natriumhydrogensulfid eller natriumsulfid.

De foran nevnte omsetninger gjennomføres alt etter reaksjons-
evnen til de anvendte reagenser og koketemperaturen for de
eventuelt anvendte oppløsnings- eller fortynningsmidler ved
temperaturer mellom 0° og 150°.

En delig lar visse forbindelser med den generelle formel I,
som oppnås etter en av de foran nevnte fremgangsmåter, seg
overføre til andre forbindelser med denne generelle formel.
I særdeleshed kan man omdanne tiourinstoffer, dvs. forbindelser

med den generelle formel I, hvor Y er svovel og X, R₁, R₂ og n har den under formel I angitte betydning, til de tilsvarende urinstoffer.

For gjennomföringen av denne fremgangsmåtevariant egner seg oksydasjonsmidler, som f.eks. hydrogenperoksyd i med vann blandbare oppløsningsmidler, natriumperoksyd i alkalisk-vandig oppløsning, kaliumferricyanid, ferriklorid, kaliumpermanganat, natrium- eller kaliumhypoklorit i vandig eller vandig-organisk medium.

Utgangsstoffene med den generelle formel II, 1-adamantanaminet og tricyklo[4,3,1,1^{3,8}]undekan-3-aminet (homoadamantan-1-amin) er kjent.

Administrasjonen av de nye substituerte urinstoffderivater med den generelle formel I for terapi av tuberkuløse sykdommer såvel som lepra kan finne sted i de vanlige doseenhetsformer oralt, som også parenteralt. Egnede administrasjonsformer for den perorale anvendelse er f.eks. tabletter, drageer og gelatinkapsler. For den parenterale administrasjon kommer f.eks. oppløsninger og dispersjoner i blandinger av vann med egnede oppløsningsformidlere og/eller emulgatorer, og i særdeleshed for intramuskulær administrasjon også oppløsninger i egnede fett-oljer i betraktning. Av spesiell betydning er forbindelsene med den generelle formel I i den lokale terapi av nevnte sykdommer, hvorved også ikke-enkeltdoserte administrasjonsformer, som salver, pudder og aerosoler, kommer på tale.

Det er kjent fra J.Med.Chem. 6, 452 - 455 (1963), at symmetriske og usymmetriske diaryltiourinstoffer oppviser antibakteriell virkning. Således viser en hel rekke av undersøkte forbindelser vektshemmende egenskaper i.v. på i Youmans medium dyrkede *Mycobakterium tuberkulosis* H 37 Rv Typ humanus, i konsentrasjoner på 5 - 100 µg/ml. Derimot kan det vises at den ifølge oppfinnelsen fremstilte forbindelse 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff i en analog forsöksanordning allerede i en konsentrasjon på 0,3 µg/ml virker veksthemmende.

Den tuberkulostatiske virkning in vitro av følgende forbindelser, fremstillbare ifølge oppfinnelsen, og isonikotinsyrehydrazid sammenlignes.

- 1) 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff
- 2) 1-(1-adamantyl)-3-(4-klorfenyl)-urinstoff
- 3) 1-(1-adamantyl)-3-(p-tolyl)-urinstoff
- 4) 1-(1-adamantyl)-3-(α, α, α -trifluor-4-klor-m-tolyl)-urinstoff
- 5) 1-(adamant-1-yl-metyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff
- 6) isonikotinsyrehydrazid.

Forbindelsene 1 - 5 oppløses i metylcellosolve og forbindelse 6 i fysiologisk koksaltoppløsning. Disse forbindelser fortynnes så videre med de tilsvarende oppløsningsmidler. Konsentrasjonen av prøveforbindelsene i oppløsningsmidlet velges således at ved tilsetning til næringsbunnene oppnås den ønskede sluttkonsentrasjon.

Opplösningen av forbindelsene tilføyes den ennå flytende næringsbunn (Youmans Semisolid) og påfyller å 5 ml i kulturførene. Efter störkning podes rörene med 0,1 ml tuberkelbakteriesuspensjoner av forskjellige stammer av tetthet McFarland 1. De podede rör dyrkes i 18 dager ved 37°. Deretter bestemmes den laveste konsentrasjon, som fullstendig hemmer prøvestammen i vekst.

S t a m m e r	Minimalt hemmende konsentrasjon i deler/million					
	Forbindelse nr. 1	nr. 2	nr. 3	nr. 4	nr. 5	nr. 6
A 5 Typ. humanus	0,03	1	1	0,1	1	0,1
H37Rv Typ. humanus (INH-res.Mutente)	0,03	1	1	0,1	1	10

Den akutte toksisitet bestemmes ved engangs peroral administrasjon av próveforbindelsen på hvite mus av begge arter. Dyrne administreres próveforbindelsen som suspensjon i tragantopplösning pr. svelgsonde. Pr. dose anvendes en serie på 5 mus. Dyrne iakttas så i 8 dager og man noterer prosentsatsen av letaltifellene pr. dose. DL_{50} som har til følge döden av 50% av dyrne, regnes så ut ved interpolasjon fra de erholdte resultater.

Forbindelse	DL_{50} p.o. mus mg/kg
3	> 400
4	> 400

De efter fremgangsmåten ifölge oppfinnelsen fremstilte forbindelser 1 - 5 hemmer ved lav toksisitet den isonikotinsyre-hydrazidresistente og -sensible humane tuberkelbakteriestamme A 5 og H 37 Rv.

De etterfølgende eksempler redegjør for fremstillingen av de nye substituerte urinstoff-derivater med den generelle formel I og av hittil ikke kjente mellomprodukter. Temperaturene er angitt i Celsiusgrader.

E K S E M P E L 1

5,5 g (36,5 mmol) 1-adamantanamin i 100 ml absolutt benzen og 6,25 g (33,3 mmol) 3,4-diklorfenylisocyanat i 100 ml av det samme opplösningsmiddel föres sammen, hvorved oppvarmning og krystallisjon finner sted. Mano ppvarmer blandingen i 1 time til 80°, avkjøler og filtrerer. Filtergodset röres i 1 time i 100 ml 1-n saltsyre, filtreres, vaskes nøytralt med vann og törkes over fosforpentoksyd, hvoretter man oppnår 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff med smeltepunkt 220 - 221°.

Analogt fremstilles under anvendelse av de tilsvarende substituerte fenylisocyanater og 1-adamantanamin henh. N-metyl-1-

119270

adamantanamin henh. tricyklo[4,3,1,1^{3,8}]undekan-3-amin de
følgende urinstoffer:

- a) 1-(1-adamantyl)-3-(p-tolyl)-urinstoff, smp. 252 - 256°;
- b) 1-(1-adamantyl)-3-(p-klorfenyl)-urinstoff, smp. 242 - 243°;
- c) 1-(1-adamantyl)-3-(2,4-diklorfenyl)-urinstoff, smp. 221 - 222°;
- d) 1-(1-adamantyl)-3-(6-klor- α,α,α -trifluor-m-tolyl)-urinstoff,
smp. 233 - 234°;
- e) 1-(1-adamantyl)-3-(p-metoksyfenyl)-urinstoff, smp. 234 - 236°;
- f) 1-(1-adamantyl)-3-(p-metoksyfenyl)-urinstoff, smp. 235 - 238°;
- g) 1-(1-adamantyl)-3-(2,5-dimetoksyfenyl)-urinstoff, smp.
240 - 242°;
- h) 1-(tricyklo[4,3,1,1^{3,8}]undek-3-yl)-3-(3,4-diklorfenyl)-
urinstoff, smp. 233 - 236°.

E K S E M P E L 2

5,0 g (33 mmol) 1-adamantanamin i 50 ml absolutt toluen til-
settes til 5,70 g (28 mmol) 3,4-diklorfenylisotiocyanat i 50
ml absolutt toluen, hvorved oppvarmning og krystallisjon
finner sted. Man oppvarmer i 1 time på dampbad, avkjøler,
filtrerer og vasker bunnfallet med eter. Den faste fase röres
deretter i 100 ml 1-n saltsyre og 20 ml metanol, filtreres fra,
vaskes nøytral med vann og omkrystalliseres deretter fra
dioksan/etanol: 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-2-tio-
urinstoff, smp. 193 - 195°.

Analogt fremstilles f.eks. under anvendelse av de tilsvarende
substituerte fenylisotiocyanater og 1-adamantanamin de
følgende 2-tiourinstoffer:

- a) 1-(1-adamantyl)-3-(p-klorfenyl)-2-tiourinstoff, smp. 172 -
173°;
- b) 1-(1-adamantyl)-3-(2,4-diklorfenyl)-2-tiourinstoff, smp.
181 - 183°;
- c) 1-(1-adamantyl)-3-(4-klor- α,α,α -trifluor-m-tolyl)-2-tiourin-
stoff, smp. 169 - 171°.

E K S E M P E L 3

En opplösning av 1,13 g (6 mmol) 3,4-diklorfenyl-isocyanat i 10 ml absolutt toluen tilsettes en opplösning av 0,99 g (6 mmol) 1-adamantanmetylamin. Etter 2 timers oppvarming på dampbad avkjøles den, hvorved krystaller skiller seg ut. Disse filtreres fra, vaskes med toluen og omkristalliseres fra etanol. Det således erholdte 1-(1-adamantanmetyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff smelter ved 189 - 191°.

E K S E M P E L 4

885 g (5 mmol) 1-adamantanisocyanat og 535 mg (5 mmol) p-toluidin oppløses i 25 ml absolutt benzen og kokes i 15 timer under tilbakeløp. De krystallene som skiller seg ut, suges fra etter avkjøling til værelsetemperatur og ettervaskes med benzen. 1-(1-adamantyl)-3-(p-tolyl)-urinstoff smelter ved 254 - 255°.

E K S E M P E L 5

Til suspensjonen av 710 mg 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-tiourinstoff i 10 ml metanol tilsettes 680 mg 30%'ig hydrogenperoksyd, oppløst i 10 ml metanol. Blandingen oppvarmes under tilbakeløp, hvorved en klar opplösning oppstår etter 30 minutter. Etter ytterligere 30 minutter tildryppes til den varme opplösning 10 ml vann. Det utfelte produkt, 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff, frafiltreres varm og omkristalliseres fra 80%'ig etanol, smp. 218 - 221°.

E K S E M P E L 6

1,77 g (5 mmol) 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-tiourinstoff oppløses ved 30° i 180 ml rent dioksan, deretter tilsettes 18 ml vann og tilslutt 9 g blyoksyd (PbO) (40 mmol). Först röres i 15 timer ved værelsetemperatur og deretter i 3 timer ved tilbakeløpstemperatur. Reaksjonsblandingen filtreres varm gjennom "Hyflo". Det varme filtrat tilsettes inntil blivende blakking vann (220 ml). Ved avkjøling utskilles krystaller; etter omkristallisasjon fra etanol smelter 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoffet ved 215 - 220°.

E K S E M P E L 7

200 mg (0,62 mmol) 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-karbodiimid, 15 ml dioksan og 5 ml 0,1-n saltsyre kokes sammen i 1 time under tilbakeløp. Etter avkjøling tilsettes lite vann, og de krystallene som derved skiller seg ut, frafiltreres. OmkrySTALLISASJON fra etanol gir 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-urinstoff med smp. 220 - 224°.

Det for den ovenfor beskrevne reaksjon nødvendige 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-karbodiimid fremstilles på følgende måte:

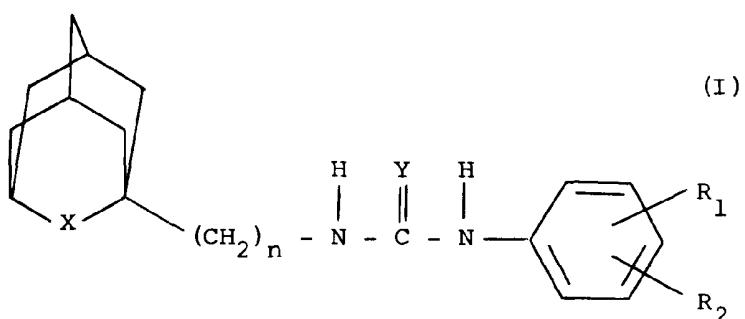
5,32 g (15 mmol) 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-tiourinstoff oppløses ved værelsetemperatur i 600 ml absolutt dioksan. Deretter tilsettes 6 g (50 mmol) vannfritt magnesiumsulfat og tilslutt 26,8 g (120 mmol) blyoksyd (PbO). Det hele röres i 15 timer ved 60°, deretter avkjøles det og frafiltreres gjennom Hyflo. Det klare, fargeløse filtrat konsentreres i vakuum til törrhet. Den oljelignende rest opptas i 300 ml pentan. Den blakke opplösning gjøres klar ved hjelp av filtrering gjennom aktivkull og konsentrering, hvorved rá 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-karbodiimid utkrySTALLISERER. Etter omkrySTALLISASJON fra pentan ved -15° oppnår man rent produkt med smp. 60 - 61°.

E K S E M P E L 8

I den kokende opplösning av 321 mg (1 mmol) 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklorfenyl)-karbodiimid i 10 ml absolutt dioksan innledes hydrogensulfid i 3 timer. Den gule reaksjonsopplösning konsentreres til törrhet. Den gule rest vaskes to ganger hver gang med 5 ml etanol, hvorpå den uoppløste del, 1-(1-adamantyl)-3-(3,4-diklor-fenyl)-tiourinstoff krySTALLISERES, smp. 189 - 192°.

P a t e n t k r a v

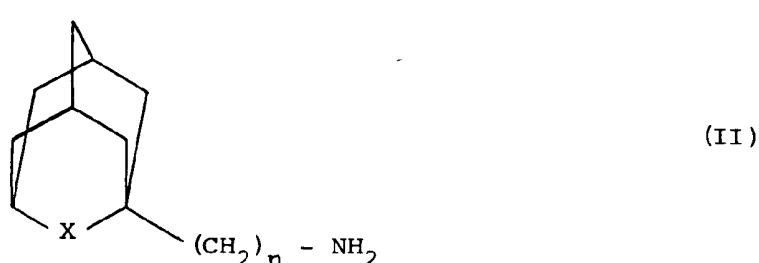
Fremgangsmåte for fremstilling av nye terapeutisk virksomme substituerte urinstoffderivater med antibakteriell og særlig tuberkulostatisk virkning med den generelle formel

hvor X betyr metylen- eller etylengruppen,
Y oksygen eller svovel,
R₁ og R₂ hydrogen, fluor, klor eller brom,
trifluormetyl eller lavere alkyl- eller alkoksyygrupper og
n 0 eller 1,

k a r a k t e r i s e r t v e d a t man

a) omsetter et amin med den generelle formel

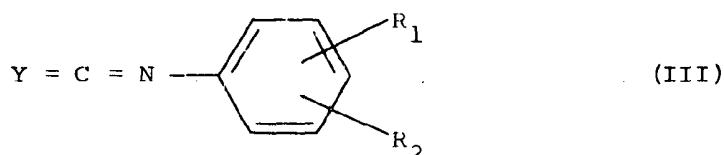

hvor X og n har den under formel I angitte betydning,
med et fenylisocyanat eller -isotiocyanat med den generelle

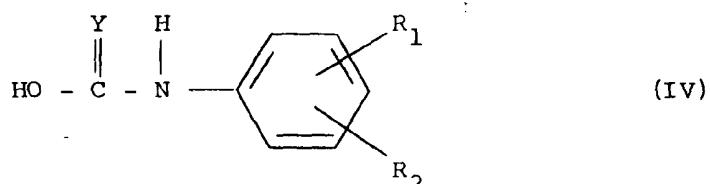
119270

14

formel

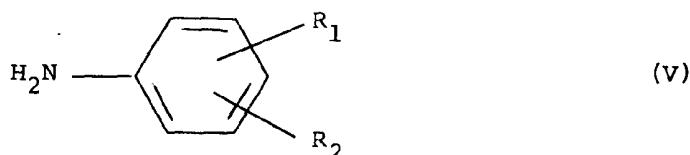
eller med et reaksjonsdyktig funksjonelt derivat av en karbaniltsyre eller tiokarbaniltsyre med den generelle formel

idet Y , R_1 og R_2 har den under formel I angitte betydning,

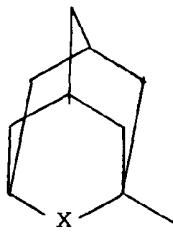
eller

b) at man omsetter et amin med den generelle formel

hvor R_1 og R_2 har den foran angitte betydning, med et isocyanat eller isotiocyanat med den generelle formel

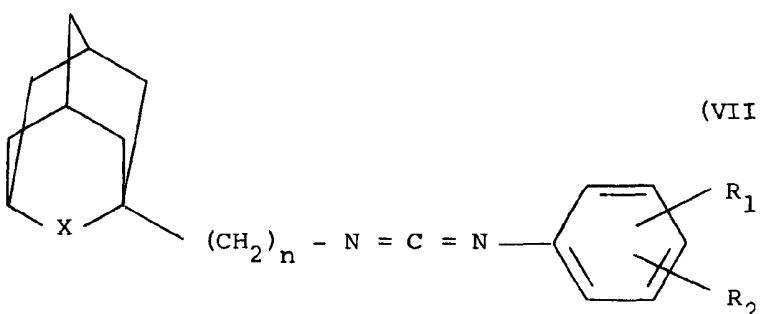
119270

(VI)

idet X , Y og n har den foran angitte betydning,
eller

c) at man omsetter en forbindelse med den generelle formel

(VII)

hvor X , R_1 , R_2 og n har den foran angitte
betydning,

med en forbindelse med den generelle formel

hvor Y har den foran angitte betydning,
eller

d) at man omdanner et tiourinstoffderivat med den generelle
formel I på kjent måte til det tilsvarende urinstoffderivat.

Anførte publikasjoner:

J.Med. Chem. 6, s 452-55 (1963)